

เซรามิก

จุดเริ่มต้นของเซรามิกเมืองลำปาง เริ่มจากนายซิมหุย แซ่ฉิน ได้ค้นพบแหล่งดินขาวที่เหมาะสมสำหรับการทำเซรามิกที่บ้านปางค่า อำเภोज้างห่ม จังหวัดลำปาง ประมาณปี ๒๔๙๘ - ๒๔๙๙ จึงมีการร่วมทุนสร้างโรงงานเซรามิกขึ้นที่บ้านป่าขาม ตำบลพระบาท อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ชื่อว่า “โรงงานร่วมสามัคคี” ผลิตภัณฑ์ในช่วงแรกได้แก่ “ถ้วยก่ำไก่” ซึ่งเป็นถ้วยที่ชาวจีนแต่จีนนิยมใช้ใส่ข้าวต้มรับประทาน เนื่องจากลักษณะของขามเป็นทรงแปดเหลี่ยมเกือบกลม ปากบาน เหมาะสำหรับการใช้ตะเกียบพวยข้าวต้ม ซึ่งมีตลาดส่งไปขายในกรุงเทพฯ จึงทำให้วงการเซรามิกในเมืองลำปางมีความเฟื่องฟูขึ้นเป็นอย่างมาก

นอกจากจะมีการทำถ้วยก่ำไก่แล้ว ยังมีการผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ ขึ้นมากอีกมากมายหลายชนิด เพื่อรองรับการใช้สอยของคนทั้งในจังหวัดลำปาง ประเทศไทย และส่งออกต่างประเทศ ในปัจจุบันการผลิตเซรามิกไม่ได้จำกัดในกลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนเท่านั้น ชาวลำปางบางส่วนได้จัดตั้งโรงงานเซรามิกขนาดเล็ก และขนาดกลางอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในเขตตำบลศาลา ตำบลท่าผา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง และได้มีการจัดตั้งสมาคมเครื่องปั้นดินเผาจังหวัดลำปาง ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งมีการส่งเสริม และเผยแพร่อุตสาหกรรมเซรามิกของจังหวัดลำปางให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง หนึ่งในนั้นคืองาน “ลำปางเซรามิกแฟร์” งานดังกล่าวสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นการสร้างรายได้ให้แก่จังหวัดลำปางได้เป็นอย่างดี